

Sygn. akt I C 232/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Ewelina Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko D. M.

o zapłatę 998,73 zł

powództwo oddała.

Syn. akt I C 232/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 kwietnia 2012 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym powód (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanego D. M. kwoty 998,73 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa tj. 19 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 7 maja 2012 r. w sprawie VI Nc – e 660003/12 uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany D. M. złożył w ustawowym terminie sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania.

Powód (...) w W. przed Sadem Rejonowym w Ciechanowie podtrzymał swoje roszczenie, z którym wystąpił w toku elektronicznego postępowania upominawczego. Podniósł, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 maja 2011 r. przejął od (...) S.A. w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia (...) r. zawartej pomiędzy (...) S.A. w W. a pozwanym D. M..

Pozwany D. M. wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. M. zawarł w dniu (...) r. z (...) S.A. w W. umowę promocyjną mixPlus o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. W umowie strony zastrzegły karę umowną w wysokości 600,00 zł. Załącznik do umowy stanowiły regulamin świadczenia usług oraz regulamin promocji (umowa k. 48).

W dniu 7 listopada 2006 r. (...) S.A. w W. wystawił notę obciążeniową przeciwko D. M. na kwotę 600,00 zł z tytułu kary umownej naliczonej za niedokonanie przez abonenta obowiązkowej liczby zasileń konta kwotą minimalną. Termin płatności ustalono na 22 listopada 2006 r. Nota obciążeniowa zawierała ponadto zastrzeżenie, że w przypadku zasilenia numeru kwotą minimum 30,00 zł do dnia 22 listopada 2006 r., kara zostanie anulowana (nota obciążeniowa k. 47).

W dniu 18 maja 2011 r. (...) w W. zawarł z (...) S.A. w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której nabył m.in. wierzytelność przysługującą zbywcy w stosunku do D. M. w wysokości 600,00 zł (umowa sprzedaży wierzytelności k. 44, zawiadomienie k. 45).

Na podstawie tytułu wykonawczego, stanowiącego prawomocny nakaz zapłaty wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc – e 660003/12 z dnia 7 maja 2012 r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastian Szymczuk prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko D. M. w sprawie Km 30033/14. Prawomocnym postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 r. Komornik Sądowy umorzył postępowania w trybie art. 825 pkt 2 kpc wobec stwierdzenia przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 29 grudnia 2014 r. utraty mocy nakazu zapłaty na podstawie, którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne (akta Km 30033/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastiana Szymczuka).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy egzekucyjnej Km 30033/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastiana Szymczuka, akt sprawy ze skargi dłużnika D. M. na czynności komornika I Co 707/15, zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności umowy (k. 48), noty obciążeniowej (k. 47), oraz umowy sprzedaży wierzytelności (k. 44) i zawiadomienia (k. 45).

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego D. M. (k. 69 – 70, 77 – 78) co do faktu, że nie był stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) r. Pozwany wprawdzie zakwestionował złożony pod umową podpis jako własny, jednakże nie wykazał, do czego jest zobowiązany z mocy art. 6 kc, że podpis został złożony przez inną osobę, która jedynie dysponowała jego danymi osobowymi, w tym adresem, numerami PESEL, dowodu osobistego i prawa jazdy.

Cesja wierzytelności nie była kwestionowana przez pozwanego. Jednak poza wykazaniem, iż doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, innych okoliczności podnoszonych w pozwie, strona powodowa nie udowodniła. Nie wykazano bowiem, aby wierzytelność, która była przedmiotem umowy sprzedaży w ogóle pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała. Powód przedstawił wprawdzie notę obciążeniową na kwotę 600,00 zł, stanowiącą karę umowną, nie wykazał jednakże że zachodziły okoliczności uzasadniające nałożenie kary umownej. Z regulaminu świadczenia usług wynika wprawdzie, że (...) S.A. w W. ma prawo żądania od klienta zapłaty kary umownej określonej w umowie dotyczącej udziału w promocji w przypadku stwierdzenia działań określonych w § 13 ust. 2 – 6 regulaminu; powód nie wykazał jednakże, że okoliczności te miały miejsce. Zgodnie z § 10 ust. 3 regulaminu użytkownik uiszcza opłaty przez zasilenie konta. Jak wskazano powyżej, z nowy obciążeniowej wynika, że podstawą nałożenia kary umownej było niedokonanie przez abonenta obowiązkowej liczby zasileń konta kwotą minimalną. Z regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz umowy nie wynika tego rodzaju obowiązek abonenta, nie wynika też jaka powinna być wysokość kwoty zasilenia oraz jaka była przewidziana częstotliwość zasilenia. Niewątpliwie, umowa z dnia (...) r. została zawarta na warunkach promocyjnych, powód nie przedstawił jednak regulaminu promocji, stanowiącego załącznik do umowy, które zapewne precyzował te warunki umowy uzasadniające nałożenie kary umownej.

Na marginesie wskazać należy, że wbrew twierdzeniom, powód nie załączył do pozwu wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu roszczenie powoda (...) w W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód (...) w W. domagał się zasądzenia kwoty 998,73 zł, którą miała stanowić wierzytelność przysługująca pierwotnie (...) S.A. w W., w tym 600,00 zł należności głównej z tytułu kary umownej. Powód nie wyjaśnił z jakiego tytułu domaga

się kwoty 398,73 zł; nie jest rzeczą Sądu, ustalanie czy kwota 398,73 zł stanowi skapitalizowane odsetki od kwoty 600,00 zł i za jaki okres obliczone.

Jak Sąd ustalił, pozwanego D. M. łączyła z pierwotnym wierzycielem umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, przewidująca możliwość nałożenia na klienta kary umownej w wysokości 600,00 zł. Wystawienie nowej obciążającej nie oznacza jednak, że przedmiotowa wierzytelność istnieje, skoro brak jest dowodów potwierdzających, że nastąpiły okoliczności uzasadniające jej nałożenie.

Zgodnie z art. 6 kc, to na powódzie (...) w W. spoczywał ciężar udowodnienia istnienia i wymagalności roszczenia, gdyż z tych faktów, z których wywodził przeciw skutki prawne.

Należy podkreślić, że sam fakt nabycia wierzytelności w drodze umowy sprzedaży nie oznacza jeszcze, że one istnieją. Wskazać również należy, że przedstawione przez powoda odpisy dokumentów budzą wątpliwości, czy istotnie w ramach umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 maja 2011 r. zawartej z (...) S.A. w W., nabył również wierzytelność przysługującą bankowi w stosunku do pozwanego D. M.. Do pozwu nie został załączony załącznik, zawierający listę wierzytelności objętych przedmiotową umową, a jedynie zawiadomienie skierowane do pozwanego.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.